

Senvaikē bīdas

Vēns pats aš gīvenau,
Beveik vēsā jau pasenau.
Aple nomus topinieju
Ē nieka gera netorieju.

Marškēnelē neišplautē,
Nier kor šērdelēs prēglaustē.
Patem rēk keptē, bolvēs skostē –
Ēš tuos vēinatvēs gali pasiostē.

Vēinam gīventē nusibuoda –
No geriau, ka būtoviau abodo.
Kuoki bebūtom – pluona a stuora –
Ka tik būtom meili ē duora.

Jau kopeta metu ka turieju,
Rimtā ženītēis užsinuorieju.
Vēs neradau sau tinkamuos –
Nei Barbutēs, nei Uonus...

Jau ē pakaušīs noplēka,
No bet nē vēina nepatēka.
Somēslēju, ka nieks nebūs –
Tēkrā rēk patiuos i nomus.

Vēina rīta atsikielēs,
Par naktelē pasiēlsiejēs,
Pasikinkēs komelātē,
Ēšdolkieju pas mergātē.

Nuvažiavau pas tuokē Grāsē –
Pasvadēna i minkšta krasē,
Meilius žuodelius kalbiejē,

Stala vaišiemis apdiejē.

Mona plékē glamuoniejē,

Dédélē mīlietē pažadiejē.

Stēprē, meilē apkabēna

Ē i luovelē pavadēna.

Motrēškelē tēp ē nieka,

No bet bijuojau aš tuo grieka.

Pasileidau viel i tuoli...

Geriau gīvensio kap vienuolis.